

Præsten og Bibelen

Af Mia Mohr

Ser du nogensinde dig selv i spejlet og tænker, at der er meget mere at sige om dig end det, som du kan se på overfladen?

Sådan er det også med Bibelen.

På overfladen er det én stor bog, der er sammensat af en lang række uensartede skrifter, af forskellige forfattere med forskellige dagsordener og i et temmelig varieret sprog. Noget er skrevet som fortælling, mens andet er poesi.

Bibelen kan være svær at finde rundt i, fordi den er kalejdoskopisk og teksterne indimellem virker selvmodsigende.

Men hvis man er tålmodig, gælder det samme for Bibelen, som når vi vælger at acceptere, at alt hvad der er at sige om et menneske, ikke kun er det, som vi umiddelbart kan se.

For under alle de menneskeskabte ord og forestillinger i Bibelen – dér løber de mest fantastiske kærlighedsfortælling.

Det er fortællingen om, hvordan Gud elskede os så meget, at Gud selv blev et menneske i kød og blod og igennem Jesus viste os, hvem Gud er.

Det er budskabet om, hvordan kærligheden fandt en måde at vise sig på, så det blev begribeligt for os mennesker. Gud er ikke blot fjern, hellig Gud, der kræver opmærksomhed og tilbedelse, men Gud er altid nærværende. Han kommer til os igen og igen og elsker os som de mennesker, vi er.

Dette kærlighedsbudskab lever i mig, og når jeg ser mig selv i spejlet, så ved jeg, at der altid er mere at sige om mig, end jeg kan sige mig selv. Gud har set mig, som den jeg er på godt og ondt, og alligevel er jeg elsket.

Det giver mig:

TRO på
forandringens
mulighed, når jeg
fejler

HÅB om, at
forsoningen altid er
en farbar vej og

KÆRLIGHED til mine
medmennesker